

स्तम्भः यथा गह्वरः शकटस्याक्षमवशिष्टः स्थाणुर्न स्तभाति तथा नीचं
हिन्यादित्यर्थः ।

एकजम् ॥ १५ ॥ य एक एवासहाय एव भूमेर्जातः तमेकजं गूयं वृश्चति ।

द्यां मा लेखोरिति (५. ४३) पतन्तमभिमन्त्रयते ॥ १६ ॥

न दक्षिणा पतेत् ॥ १७ ॥ तथा यत्नः कर्तव्यः यथा स गूपो दक्षिणस्यां
दिशि न पतेत् तस्यां दिशि पतन्तं बाधितेत्यर्थः ।

अयं हि वेति (५. ४३) शोधनम् ॥ १८ ॥ हिनस्य गूपवृक्षस्य शोधनं
कुठारेण शाखापर्णादिपातनं करोति । गूपस्यावश्यमर्थप्राप्तं शोधनमस्ति । अयं
च मन्त्रस्तदेवाभिधातुं शक्तः । अतो लिङ्गात्सूत्रकृता तत्र विनियुक्तः । कथं पुनरेष
मन्त्रः शोधनमभिधाति परशुना शोध्यमानस्य गूपस्य सौभाग्यं दर्शनीयत्वं
भवति एवं चाभिधीयते महते सौभगायेति तस्मादनेन मन्त्रेण शोधनं
कर्तव्यम् इति प्राप्तः आह ।

अभिमन्त्रणशेषो वाविशेषोपदेशात् ॥ १९ ॥ वाशब्दः पूर्वीक्तपक्षनि-
रासार्थः । अभिमन्त्रणशेष एवायम् अयं हि वेति मन्त्रः नानेन शोधनं कर्तव्य-
मिति । कुतः अंशात् यतो नायं मन्त्रो विशेषेण शोधने केनचिदुपदिश्यते ।
अतोऽभिमन्त्रणमन्त्रस्य द्यां मा लेखोरित्यस्यैवायं शेषो न मन्त्रान्तरम् । यदुक्तम्
लिङ्गाहोधने विनियोग इति तत्र मन्त्राणामविधायकत्वादिति । वस्तुतस्तु
तादृशं लिङ्गमपि नास्ति यद्वलाहोधने विनियुज्येत ^{१)} तस्मादभिष एव शोधनं
तु तूष्णीं कर्तव्यम् ।

अतस्त्वमित्याव्रश्चने (५. ४३) जुहोति ॥ २० ॥ आज्यस्थाल्याः सकाशात्स-
कृद्दुहोतं जुह्वां गृह्णीत्वा परिस्तीर्याव्रश्चने जुहोति । आवृश्चते ^{२)} गूपोऽस्मादित्या-
व्रश्चनः स्थाणौ हेदनप्रदेशः तं ह्योमेन संस्करोति ।

गूपे वा तत्संस्कारात् ॥ २१ ॥ अथवा गूपे एतामाहुतिं जुहोति न
स्थाणौ । आहुत्या हि गूपः संस्कर्तव्यो न स्थाणुः । आव्रश्चनशब्देन हेद

^{१)} जुह्यते AB. — C. is doubtful, but may be read जुह्येत . ^{२)} Thus C.
व्रश्चते AB.